

[Waldorff]

temmelig deprimerende forestilling, og vi kan faktisk kun satse på, at befolkningen en dag simpelt hen ikke længere finder sig i det, men i massemålestok overtager boligerne til en pris, som de kan betale. VS opfatter det som sin opgave at arbejde på, at dette sker hurtigst muligt.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg vil gerne takke det meget betydelige flertal, som, ganske vist med forskellig varme og entusiasme, har støttet de to foreliggende lovforslag. Jeg vil alene sige til centrumdemokraterne, at forskellen på, om man havde støttet dette forslag eller ikke støttet dette forslag, formentlig havde været, om man var med i forliget, eller om man ikke var med i forliget. Havde man været med i forliget, hvad man jo var et langt stykke i et langt tidsrum, så havde man sikkert også støttet det forslag, der ligger her. Jeg tror sådan set ikke, at der ligger mere ideologiske synspunkter bag ved, om man støtter eller ikke støtter et sådant forslag, men mere praktiske synspunkter, om man er med eller om man ikke er med i et forlig.

Må jeg derefter sige til en række indlæg, hvor vi havde diskussionen om, hvem der rent faktisk kommer til at bære den pågældende afgift, formentlig særlig 2½ pct.s afgiften, at denne diskussion er vi nødt til at dele over i to dele. Spørgsmålet om, hvem der formelt bærer afgiften, er nok ikke så interessant. Hvis man ønsker en nærmere præcisering af, hvem man ønsker formelt skal bære afgiften, kan det jo indføres i loven; når det ikke er indført i loven, så er det, fordi vi interesserer os lidt mere for realiteterne end for formaliteterne. Det må være rigtigt, som hr. Kaj Hansen også var inde på det, at det til hver en tid må være markedsforholdene, der bestemmer, hvem der reelt kommer til at bære en given afgift. Det er disse realiteter, vi interesserer os for, og ikke så meget formaliteterne, som fru Kirsten Jacobsen alene svingede sig op til at interessere sig for.

Dernæst var det interessant, at fru Kirsten Jacobsen mente, at det havde været mere spiseligt, hvis vi havde haft ét forslag, gående på, at udstykningsafgiften skulle sættes op fra de 1.500 kr. til 8.000 kr., og så havde droppet 2½ pct.s værdiafgiften. Når vi ikke

er gået så vidt, som fru Kirsten Jacobsen havde ønsket det, så er det ud fra det synspunkt, at gevinsten jo sjældent er realiseret, i det øjeblik man får udstykningstilladelsen. Det forekommer mere spiseligt, at man sætter ind med en afgift, i det øjeblik gevinsten realiseres, og det sker som bekendt i forbindelse med førstegangssalget og ikke nødvendigvis i forbindelse med udstykningstilladelsen. Det er en god og saglig begrundelse for, at det er bygget op som en kombination i form af de to lovforslag.

Derefter stillede fru Kirsten Jacobsen, og vist også hr. Ole Olsen, spørgsmålet om, hvorfor det var lettere at administrere denne gang end i forbindelse med augustforligshandlingerne i år. Dertil kan jeg sige, at der jo er foreslået en særlig administration af førstegangsaafgiften på de 2½ pct., idet vi i det forslag, der her ligger, har inddraget kommunerne, hvor det tidligere har været under overvejelse at registrere og kontrollere det via tinglysningskontorerne, hvilket altså var meget vanskeligt, som jeg også fremførte. Nu er der valgt en anden administrationsgang, som vi mener er mere hensigtsmæssig.

Derudover kan jeg spare udvalget for at stille et spørgsmål, og jeg frier mig selv for at give et svar, idet jeg kan sige, at de pågældende attester vil være gratis.

Til hr. Waldorff må jeg sige, at jeg faktisk ikke blev klar over, om hr. Waldorff støttede forslaget, eller om han ikke støttede forslaget, om hr. Waldorff helst så, at forslaget blev vedtaget, eller at forslaget ikke eksisterede eller ikke blev vedtaget. Det var dog sådan set meget rart og vel også et af formålene med en førstebehandling, at det blev tilkendegivet, om man gerne så forslaget vedtaget, eller om man ikke gerne så forslaget vedtaget. Jeg blev faktisk ikke klar over det, men hvis hr. Waldorff er af den opfattelse, at det er hip som hap, om det bliver vedtaget, og om man på denne måde inddrager 100 mill. kr., så er det jo også et standpunkt, uden at det af den grund er et honnet standpunkt.

Må jeg til sidst sige, når hr. Waldorff bliver ved med at tale om milliardgevinster i denne forbindelse, at hr. Waldorff omtalte disse milliardgevinster, som om en beskatning af disse ikke finder sted. Det er igen en urimelig fremstilling af forholdene. Der er da ikke nogen, der mere end vi erkender, at der